

ת"פ 48629/07/17 - מדינת ישראל נגד אמיר בקשי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48629-07-17 מדינת ישראל נ' בקשי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חבר

נגד

אמיר בקשי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד דורפמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 9.1.18 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. לפי הסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן ועתה בפניי תסקיר מיום 3.7.18, בו ממליץ השירות על ביטול הרשעתו של הנאשם וחיובו ב-140 שעות של"צ. עוד בפניי תצלומי החבלה [תע/1].
3. היום 17.7.18 טענו הצדדים להרשעה ולעונש:
התביעה טענה לקביעתו של מתחם שתחילתו בשישה חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ולענייננו עתרה לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם בתחתית המתחם, ולצידו מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
ההגנה טענה שעל המתחם להתחיל במאסר מותנה, ועתרה לעונש של מאסר מותנה ושל"צ.

מעשי הנאשם:

4. הנאשם והנפגעת, גרושתו, הם הורים לשלושת ילדיהם. ב-14.1.17 בשעה 21:00 נכנסה הנפגעת לרכבו של הנאשם וסירבה לצאת. בתגובה לכך סטר הנאשם פעמיים בפני הנפגעת, שניסתה להדפו וכך נשברו משקפיו, ואז נגח הנאשם בראש הנפגעת וגרם לפצע מדמם במצחה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

5. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגינות על הערך המרכזי של שמירת החיים, בפגיעתו בגופה של

הנפגעת פגע הנאשם באופן מהותי בערכים מוגנים של שמירת החיים והבריאות ושל האוטונומיה של האדם על גופו, כחלק מכבודו כאדם. הנאשם פגע בערכים אלו באופן מהותי, אך אין להתעלם מנסיבות הביצוע, הקרובות לתקיפה הדדית ספונטנית. הנזק הפוטנציאלי חמור, אך הנזק הקונקרטי הפיזי התמצה בפצע מדמם. נזק משמעותי נוסף נעוץ בתחושות הפחד והכאב שחוותה הנפגעת.

6. הענישה הנוהגת מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 5594-02-17 מ.י. נ' אלבו (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).

7. נסיבות העניין מצדיקות קביעתו של מתחם עונשי בין מאסר מותנה ופיצוי לבין שמונה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחם:

8. לא אאריך היכן שניתן לקצר: הנאשם נטול עבר פלילי ושירות המבחן מצא כי מדובר במי שמערכת ערכיו והתנהגותו תקינים ונורמטיביים, שהאירוע הבהיל אותו והניע אותו לבקש עזרה בטיפול נפשי, שמגלה תובנה מלאה למשמעות מעשיו ומצטער עליהם, וכאשר גם הנפגעת מעידה על חריגות האירוע האלים. הקשר בין הנפגעת לנאשם, הנדרש בשל הסדרי משמורת משותפת, הוא טוב ויציב.

9. כל מדדי הקולא מצויים בעניינו של הנאשם, ויש למקם עונשו העיקרי בתחתית המתחם שנקבע, כמאסר מותנה, שלצידו גם של"צ. תוספת קונקרטיות והרתעה תימצא בקנס, וכמובן יש לזכות את הנפגעת בפיצוי.

10. בנסיבות העניין, ומשדחיתי את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, נראה כי ניתן לסיים עניין זה גם ללא חיוב הנאשם בשל"צ, אך מוצדק לחייבו בפיצוי הנפגעת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו;

ג. פיצוי בסך 4,000 ₪ לזכות הנפגעת (ע"ת 1 בכתב האישום). הקנס והפיצוי ישולמו לא יאוחר מיום 30.9.18;

ד. 140 שעות של"צ לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה, ברשת קהילה ופנאי בחולון. הנאשם כבר הוזר לעניין ביצוע השל"צ;

הוראות נלוות:

א. אם הפקיד הנאשם פיקדון בתיק המשטרה - יושב לו;

ב. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, במעמד הצדדים.